

Nakties daina	52
Kitos lietuviškos dainos	53
Diribam	53
Žirgeliai	53
Švelnukai	54
Saulala sadina	54
Maži jausmai	55
Su žmonėm	56
Aš visai nežinau kodėlm	57
Nieko karalius	57
Pranciškutis	58
Mano kraštas	59
Motinos daina	60
Vaikai po lelijom	61
Nenusigąsk, tai – aš	61
Mėlynos gatvelės	62
Kai sirpsta vyšnios Suvalkioj	63
Gimtadienio daina (krokodilas Gena)	64
Keisti norai	65
Turinys	66

Daina, paprasta kaip lakštingalos giesmė, natūrali kaip gėlės
kvepėjimas, mažli ir jausminga, daina tyloje išskleisdavo savo sielą,
jaudindavo vaikų širdis. Ji stebėtinai dera prie viso tėvynės gyvenimo
skambėjimo.
(Vydūnas)

Jausmais keliauju
Per šviesos pasaulį
Su muzika per sielos labirintus,
Per džiaugsmo pievą,
Per žvaigždėtą lauką,
Kur iš dangaus
Baltais jazminais
Sninga...
(L. Antanaitytė)

Čia sudėtas dainas parinko ir suvedė Lina, Daumilas, Arūnas,
Nadia ir kiti.

Kviečiame prisidėti prie ketvirtos dainynėlio dalies ir siųsti naujas
šviesias dainas el. paštu daumilas@gmail.com.

☺ Gyvieji namai

2012 02 25

Nadeždos Kiseliovos-Žukovskos dainos

Širdelė

Em C
Kaip gera išeiti į vakarą,
D Em
Paklausti medžių siūbavimo, dvelksmo...
Tokie savi medžiai, takas, pieva,
Tokia sava Žemė po kojom miega.

Tokia maža širdelė krūtinėj plaka.
Ar pakeisiu gyvenimo ratą?
Supkis mažoji ant mano rankų,
Papuošim Žemę, papuošim ir dangų.

Iš vidaus ateinąs tikėjimas,
Viltis ir meilė, meilė, meilė
Mus veda amžinuoju ratu.
Šviesų švieselių pakylėti į ateitį
Ir Žemelę pasikviesim kartu.

Kaip gera...

Himnas šviesai

Em D C
Šviesos gyvenimas jungia mus,
Am C D
Laimė jo ir tiesa laimina visus.
Kas rytą dovanas saulėtas sveikinam,
Su šviesa Žemę šių laiminam.
Gyvybę, gausą ir gerį pilnatvėje
Skleidžia mums ši šviesa, amžina Dvasia.
Praamžių dainomis, mintimis Austėja
Žadina mus visus džiaugtis joje.
Dėkojam ir sveikinam šviesą kiekviename,
Tegul skleidžiasi amžinoji gyva Dvasia.

Su Mėnuliu Mėnuliu	22
Mėlynaki vandenėli	22
Striku pikų Kva Kva Kva	23
Atsiprašau	23
Basiems	24
Su Tavim dalinuosi	25
Vandenio era	26
Akmenėlio daina	27
Žmonės kaip medžiai	27
Zuikis puikis	28
Mielas bičiuli	29
Aš ieškojau	31
Pasirinkimas	32
Ačiū	33
Aš esu	34
Širšės širšelės	35
Svajonių miestas	36
Čia – tik įžanga	37
Mėnulėlis ir brolelis	38
Vandenėms	39
Viskas turi prasmę	40
Sugrįžtu	41
Jau pavasaris beldžias į širdį	42
Žemei	43
Iš pačių Pradžios pradžių	44
Užsikloju žvaigždėtu dangum	45
Iš giliai	46
Dalios Eigėlienės dainos	47
Debesų daina	47
Šviesioje erdvėj	47
Supa, supa delnuose	47
Lopšinė	48
Už jūrelių, už marelių	48
Kitų autorių dainos	49
Tai tu šalia	49
Pakilkim aukštai	50
Du ežerėliai	50
Žiema	51

Turinys

Nadeždos Kiseliovos-Žukovskos dainos	2
Širdelė	2
Himnas šviesai	2
Ėjo	3
Baltieji upeliai	4
Draugystės daina	4
Džiaugsmui	5
Iš amžių praeities	5
Я прочитаю твое имя по деревьям	6
Добрые берега	7
Я пою о тебе	8
Ничего не проходит бесследно	9
Linės Antanaitytės dainos	10
O tu vis ieškai	10
Po žalia pušim	10
Laimės šulinys	11
Skrenda vėjai	11
Pievoje	12
Su dievais	13
Pasakų žmogutis	13
Krituolės žvaigždės	14
Deivės Mildos burtai	14
Kol debesys miegojo	15
Būti čia	15
Iš tyro dangaus	16
Sukiniai	16
Saulės ir mėnulio vestuvės	18
Kyla į dangų	19
Šviečia žvaigždėlė	19
Mums visiems	19
Gyvybės medis	20
Teka upeliais	20
Arūno Čialkos dainos	21
Veda protėviai mus	21
Aš myliu	21

Ėjo

Em

Ėjo rytą, ėjo vakarą,

D Em

Su dangum kalbėjo, žmogų lydėjo.

Ėjo per metus, per dienas mirgėjo,

Lyg balta gili upelė per laukus tekėjo.

Am Em D Em

Pr.: Lai lai lala lai, lala lala lai la,

Am D C D Em

Lai lalala lala lai, lala lala la.

Ėjo pamažu, ėjo iš lėto.

Žemėje gyvent gražu, meilėje mylėti.

Ėjo aplinkui, ėjo tiesiai,

Ėjo pavieniui, dviese ir keliese.

Su dangum kalbėjo, Žemėn žiūrėjo,

Kojom mynė takelį kiekvieną rytelį.

Ėjo iš širdies, ėjo į širdį,

Sidabrinio ašotėlio vandenėliu girdė.

Saulei patekėjus, vakarą nuleidus

Du balti balandžiai skrieja į sodelį.

Du balti balandžiai su pačiu Dievuliu

Baltąjį takelį tiesia savimi.

Baltieji upeliai

Em D
Baltieji upeliai
C D
Žemėlė alsuoja
Baltieji žiedeliai
Paukšteliai padangėj

Baltieji upeliai
Žemėlė gražuolė
Baltieji žiedeliai
Širdelė kvėpuoja

Draugystės daina

C G
Pr.: Susėdę šalia
C
Linguojam drauge.
F
Susėdus ratu
G C
Gera būti kartu. (4×2)

G
Kai džiaugsmą širdy
C
Pasauliui neši –
F
Jis nusišypsos,
G C
Draugas ranką paduos. (4×2)

Pr.:

Mes būkim kartu,
Nes būti smagu.
Už viską kasdien
Mes dėkingi iš vien.

Baltieji upeliai
Šypsosi žvaigždynai
Baltieji žiedeliai
Beržai ir liepynai

Baltieji upeliai
Žemėlė pabudo
Baltieji žiedeliai
Naktelė pražydo

Gera, kad šalia,
Gera, kad drauge
Keliamam kartu
Išrinktuojau taku.

Pr.:

Keliamam drauge.
Draugystės galia
Mums džiaugsmo įkvėps
Ir gyventi padės.

Po meilės sparnu
Vilty auginu
Tikėjimą šį
Ir draugams dalinu.

Pr.:

Keisti norai

ž. R.Mėlynės, muz. A.Chošnau

D G D
Kartais būna norų keistų –
G D
Perplaukti jūrą vienu irklu,
Vakaro tiltu lipti į dangų,
Žemę apjuosti vaiko žvilgsniu.
D G A
Pr.: Kur priskinti žibuoklių tau,
Žiemos vidury aš jau žinau!

Aš norėjau būti medžiu ,
Tau įkvėpti paukščio sapnų,
Pro tavo langą nerti į dangų,
Kvepiančią vėju pievą žvaigždžių.

Aš norėjau būti žodžiu,
Juo pavadinti sielas daiktų,
Iš tavo lūpų tyliai nunešti
Dievui į ausį mūsų balsus.

Gimtadienio daina (krokodilas Gena)

Am
1. Tegul lyja be galo,
E7
Tegul telkšo vien balos,
Am
Širdyje man vis viena šviesu.
A7
O praeiviai nežino
Dm
Ir suprasti mėgina,
Am E7 Am
Ko toks linksmas šiandieną esu.

E7 Am
Pr.: Šiandien groju ir dainuoju
G7 C
Aš linksmiausiai už visus.
Dm
Gaila gaila,
Am
Kad gimtadienis
E7 Am
Vienas per metus.

2. Gal atskris koks būrėjas
Lėktuvu tartum vėjas
Ir pradžiugins linksmu filmuku.
O paskui jis pasveikins
Ir įteiks man maloniai
Visą kalną Eskimo ledų.

Džiaugsmui

D
Kai žmogus džiaugsis iš širdies,
G A D
Tėvynės balsas mums atlieps.
Kai šitaip džiaugiasi žmogus –
Nušvinta mėlynas dangus.

Atbunda Rojus nuostabus,
Nes auga keičiasi žmogus.
Dievo šviesoj, meilės giesmėj,
Ramybėj, išminties gelmėj.

Pr:...

G Em
Pr.: Balta aušra pakils aukštai
C D G
Šviesiųjų angelų pulkai.
Širdies giesme, tylos giesme
Jie apkabins mane, tave.

Iš amžių praeities

Em D Em C D G
Iš amžių praeities mėlyna gylybė,
Em Am C D Em
Skaistybėj iš širdies Dieviška duotybė.

Sielos gyvenimo spindinti tikrovė.
Džiaugsmo ir išminties amžiai tiek sukrovė.

Mes, tavo vaikai Dieviškam pasauly,
Kylam ir leidžiamės palydėti saulės.

Jos švelni ranka lydi mus kasdiena.
Teikia gėrybes šias, duoną ir pieną.

O išminties dvasia skleidžiasi kaip žiedas.
Spindi erdvė visa, teka naujas laikas.

Dėkojam Dieve tau, skaisią nešk ir šviesą,
Iš meilės, iš minties – amžintąją tiesą.

Я прочитаю твое имя по деревьям

Am
Я прочитаю твое имя по деревьям,
A Dm
Они – хранители всего во всем.
Am
Услышу голос, ветром принесенный,
F E
И оживу волнующим дождем.

Мне отзовется каждая иголочка
Тебя собою отражая.
Я слышу голос вечности,
Она – как мы живая.

Я слышу горы, реки, озеро,
И чувствую тебя.
Какая сила чудная заложена
В вечном божественном дитя!

И перелетной птица не покажется,
Она ведь следует смыслу.
И перелет ее мгновеньем не окажется,
Он – продолжение жизни.

Я прочитаю твое имя по деревьям,
Они – хранители всего во всем.
Услышу голос, ветром принесенный,
И запою волнующим дождем.

Kai sirpsta vyšnios Suvalkioj

Ž. Marcelijaus Martinaičio, muz. Vytauto Kernagio

Am
Kai sirpsta vyšnios Suvalkioj,
Dm
Raudonos, kad pravirkt gali, –
G7
Rasa ten laša nuo lelijų –
C
Lyg dalgio ašmenys – gaili.
A7
Ir pjauna širdį tarsi dobilą
Dm
Lig gyvuonies, lig pašaknų,
H7
O vakarais kažko taip tolima,
E E7
Kažko nėra, kažko nėra – lyg artimų.

Tokia tyla gyvybėn smelkias
Kasdienio židinio ugnim!
Tokia daina, kad užsimerkia
Dainuodami – lyg mirdami!
Lig pašaknų ten pjauna širdį,
Ten teka vandenys liūdnei,
Ir dulkės vieškelių dar šiltos-
Tarsi sodybų pelenai.

Mėlynos gatvelės

muz. B. Gorbulskio, ž. V. Palčinskaitės

Am
Mėlynos gatvelės ...Kas atspėti gali
Dm
Mįslę balto akmenio, pražydyusio prie kelio?
Am
Nukritus iš dangaus ant grindinio sunkaus
D G
Prie kojų paukščio plunksna prisiglaus...

G D
Pr.: Ant senos palangės kaktusai žydės.
G
Ant senos palangės – vakaro žvaigždė.
D
Kas tenai rakina miegančius vartus?
G
Šaukia amžinus vardus...
(Šaukia mylimus vardus,
Ten, kur šimtmečio dangus.)

Žengsi vieną žingsnį ir per amžius liksi
Akmeniu širdy arba saulėto stiklo blyksny.
Ir vėl taip nelauktai, ilgai ir pratisai
Kuždės visuos kiemuos balsų balsai.

Добрые берега

C	Em	Em	Am
Добрые берега,		Пламя любви гори!	
Am		Dm	C
Добро течет река,		Мир в сердце береги!	
F	Dm	Am	Dm
Доброе сердце в Нем		Сказочным станет дом	
G		G	
Горит любви огнем.		Когда мы радуемся в нем.	

C
пр. Я слышу сердцем дух природы,
Птичьих трелей ликование.
G
Радость льется!
C
Я вижу безграничной дали свет
G
И облака, и солнце, и дожди.
F G C Am
И жизнь проснется,
F G C
В первой своей яви.

Добрые берега,	Сердце в любви твори!
Добро течет река,	С радостью говори!
Доброе сердце вновь	Радуется душа,
Наполнит любовь.	Что наша жизнь так хороша!

пр. Я слышу сердцем дух природы,
Птичьих трелей ликование.
Радость льется!
Я вижу безграничной дали свет
И облака, и солнце, и дожди.
И жизнь вернется
Только ее позови!
(Мне улыбнешься ты!)

Я пою о тебе

С Am
Пр.: Я пою о тебе,
F
Я пою для тебя.
G C
Ты светла, прекрасная Земля.
Am
Я пою о тебе, я пою.
F G C
Ты светла ,божественная.
(небесная, волшебная)

Солнце скоро взойдет,
Ночь приносит рассвет.
Крылья распахни и лети.
Вновь себя обрести сможет тот,
Кто Бога любовь в себе сможет найти.

Пр.:...

Алый цвет расцветет
Ароматом любви,
Лепестки росой засверкают.
И искрящийся свет позовет –
Богинюшки на земле обитают.

Пр.:...

Я тебя пронесу
В наш божественный мир.
Ты светла богиня, я знаю,-
Скажет он. И любовь в их сердцах
Звездным светом вновь засияет.

Пр.:...

Vaikai po lelijom

muz. V. Kernagio, ž. S.Gedos

Am E
Baltos lelijos po langais susivijo,
Am
Po lelijom balčiausiom du vaikeliai stovi.
Vienas vaikas baltas, kitas vaikas žalias,
Viens į kitą žiūri, žvaigždeles klausinėja:

Am	
Kas pasėjo žvaigždeles?	Kas gyvena už kalnų?
F	Kas gyvena danguje?
Kas pasėjo lelijas?	Kas gyvena po žeme?
E	Kas gyvena žvaigždėse?
Kas gi ežerus pasėjo?	
Am	
Kas pasėjo žmogelius?	

Kur mes eisime šįvakar, kur mes eisime rytoj?
Kur mes būsim, kai pasensim, kur po šimto metų būsim?
Baltos lelijos po langais susivijo,
Po lelijom balčiausiom du vaikeliai stovi.

Nenusigąsk, tai – aš

muz. ir ž. Vytautas Kernagis

C Em	Kai iš dangaus staiga nelauktas,
Kai ryto paukščiai dangų palies,	Nors visą dieną saulė švietė,
Am	Pradės lietus tau veidą glostyt,
Palies medžius, rasotą žolę,	Nenusigąsk – tai aš.
Dm	
Ir jų giesmė tave apglėbs,	Kai vakare už ievų girios
C G F C	Išgirsi vaikstant paukštį mažą
Nenusigąsk – tai aš.	Ir jo akis tu pamatysi,
	Nenusigąsk – tai aš.

Motinos daina

muz. A. Klovos, ž. S. Gedos

G C G
Šią vasarą, per vasarėlę
C D G
Mano širdelė skaisčiai spindėjo.
C G
Gale laukelių, gale sidabrinių
C D G
Padėjau širdį po jovarėliu.

C (D) G
Pr.: Gulėk, širdelė, skaisčiai spindėdama,
C D G
O aš stovėsiu, dangun žvelgdama.

Dangun žvelgdama, tave atmindama –
Tiek buvo džiaugsmo, o tiek ašarėlių.
Gailių ašarėlių, sidabro krislių...
Sukalk namus man, baltas jovarėli.

Ничего не проходит бесследно

Em D Em
Ничего не проходит бесследно,
Ничего не приходит просто так.
Все наши чувства и мысли
Отражаются в небесах.

Em Am Em D Em
Пр.: ла, ла, ла...

Каждый день ты идешь по дороге,
Оставляя собою след.
Посмотри, что волшебное небо
Пропоеет тебе во след.

Может быть ожидаешь чуда,
А оно в твоих руках.
Новый день открывает всюду,
Что записано в небесах.

Пусть светлые, добрые мысли
Уютный заполнят дом.
Песни, мелодии жизни
Пусть живительным бьют ключом.

Наша добрая мать-планета
Пронесет в своих руках
Все сотворения света -
Так записано в небесах.

У природы душа творенья
Возрождается вновь и вновь,
Чтобы добрые сотворенья
Возрождали собой любовь.

Linos Antanaitytės dainos

O tu vis ieškai

C Kažkam pilis –	Am Pr.: O tu vis ieškai,
G Rasotas obuolys,	E Vis kažko dairaisi,
C Kažkam namai – tulpės žiedas.	Am Kai viskas taip arti, arti!
E Kažkas laimingas,	G Tau nuo Pradžią Pradžios
Am Užburtas ramumos,	Am Į Meilės erdvę
G C Klajoja po užmirštas pievas. (3×2)	E Am Vartai seniai atverti. (3×2)

Pušyno dvasią	Jauki tylą
Kalbina upelis,	Už rankų veda
Paskendęs saulėtam rūke.	Širdies nuauksintu taku,
Rieškučiom semk	Kur Meilė, kur dangus,
Iš jo gerumą,	Kur pievos žalios,
Kad jis lydėtų ir tave.	Kur būti taip jauku, jauku.

Po žalia pušim

G D G Mūsų juoką laukuose žaliasparniai medžiai sėjo,
D G Išsigandęs liūdesys vakaro keliu nuėjo. (×2)
C G Pr.: O mes sėdėjom po žalia žalia pušim,
D G O mes sėdėjom po žalia žalia pušim. (2×2)

Burtų raktu atrakintos plaukė paslaptys upe,
Vaikščiojo gandrai po pievą pasiklydę žolėje.

Debesų balti vaikai saulės diską ritinėjo
Laimės paukštei ant sparnų šoko ir dainavo fejė.

Mano kraštas

ž. ir muz. Gyčio Paškevičiaus

D G A Šitą žemę man likimas dovanojo
D G A Pilką dangų sniego sodus ir pilis
Hm A G Ji klevais raudonais rudeny liepsnoja
D G A D Ji atvėrus kiekvienam plačiai duris

Man jos grožio kiek yra tiek ir pakanka
Jos kalba mane užbūrė amžinai
Ir tegu ja visos negandos aplenkia
Mano žeme man – vieninteliai namai

G D Pr.: Vien tik ji yra prasme tikroji
G A Nepakeis jos niekas niekada
G Hm Jai vienai tu viską paaukoji
G A D Ji tavo pradžia ir tavo pabaiga

Hm A Jei tavęs nėra į ką man atsiremti?
Hm E Kaip surasti ryto saulę languose?
Hm E Į kurią pasaulio pusę reikia žengti?
G A Kaip išsaugot tavo vardą? Tavo vardą vaikuose...

Tavo skausmo niekada aš nepamiršiu,
Bet žinau, kaip greitai medžiai vėl žydės
Kada nors ir pats į medį aš pavirsiu
Mano žemė, kai mane namo pakvies.

Pranciškutis

ž. ir muz. Gedimino Storpīrščio

A E A E
Kai manau sakyti gražų sapną,
A E Am
Visuomet prisimenu prabudęs –
Am Dm G C
Laukuose pražydusios kanapės,
Am Dm7 H7 E
O ant kelio mažas Pranciškutis.

Stovi lino pančius susijuosęs
O ant rankų tupiančios kregždutės
Ir balandžiai ir mažytės kuosos
Skraido skraido gailiai atsidusęs

A D Dm
Juos visus palaimina Pranciškus
A D E
Sako lėkit, kur laukų lelijos,
A D Dm
Kur žvėrelių pilnas siaučia miškas,

A D E
Kur nieks niekad nieko nesibijo. (×2)

Paukščiai, paukščiai, ką dabar jūs menat
Apie žmogų, tą, kur jūs mylėjot,
Apie vaiką, tą, kurs nepaseno,
Apie vėją, dvelkiantį be vėjo?

Meilės vėją ir gyvybės vėją,
Meilės jėgą ir gyvybės galią.
Kiek sapnų gyvenime regėjau
Ir tik šitas mano sielą kelia (×2)

Kaip man apsakyti gražų sapną,
Visuomet prisimenu prabudęs –
Laukuose pražydusios kanapės,
O ant kelio mažas Pranciškutis.

Laimės šulinys

Am Dm
Šypsosi Saulė laimės šuliny.
G Am
Suradau tą šulinį aš savoį širdy.
G (Am) Am
Saulę aš dabar savy turiu, turiu
G (Am) Am
Nes kasdien iš šulinio geriu, geriu, (2×2)
G Am G Am G Am
Geriu, geriu, geriu, geriu, geriu

Akmenėliai kalbasi ant tako,
Viens kitam jie labas rytas sako.
Labas rytas aš sakau ir tau,
Kai tave iš ryto pamatau,

Vaikšto rūkas, Saulę apsisupęs,
Baltoje migloj nuskendo ežerai ir upės.
Bet aš vis tiek žinau, kur tu esi –
Tavo juokas rūko debesy.

Skrenda vėjai

A E
Skrenda vėjai užburti.
A
Saulės sodas jau arti.
D A
Ten ant žalio, žalio lauko
E A
Marios debesėlių plauko.

Ten žolė sidabru mirga,
Ten auksinės žąsys girga,
Ten ir aš norėčiau būti
Visuomet, ar nors truputį.

Obuolius auksinius skinčiau,
Fėjoms lelijas auginčiau,
O po gluosniu, po žaliu
Gročiau vėjams lumzdeliu.

Laimės paukštė mėlyna
Džiugintų sava daina.
Žemuogėm kvėpėtų pieva,
O medum pražystų ieva.

Skrenda vėjai užburti.
Saulės sodas jau arti.
O ant vėjų užburtų
Į tą sodą aš skrendu.

Pievoje

Am E
Pievoje gyvena Dievo mintys.

Am
Jo knygą dievišką skaitau.

A D
Ant erškėčio dega saulė.

A E A
Jos akyse aš viziją matau:

Supasi sūpuoklėse mergaitė,
Drugelis virpina sparnais,
Dainuoja vėjas jai į ausį
Apie medžius, susipynusiais delnais.

Am E
Pr.: Gal tai aš, o gal ir tu esi?

Am
Gal ateities ta vizija šviesi?

G C
Kelauja mintys dievišku taku,

G D G
Kur viskas viena ir laikas nesvarbu...

Prie patvinusio laukų upelio
Pieva puošias marga suknele.
Kur mergaitė (pievų) drugelis
Berniuko vaikiškam delne.

Pr.: Gal tai aš, o gal ir tu esi?

Gal praeities ta vizija šviesi?

Kelauja mintys dievišku taku,

Kur viskas viena ir laikas nesvarbu...

Aš visai nežinau kodėl

ž. ir muz. Romo Lileikio

G
Aš visai nežinau, kodėl,

D
Bet visai nereik kad mylėtų,

C G
Kad tik grįžus kas nors ištartų:

D G
– O buvo sunkiau be tavęs.

Aš visai nežinau, kodėl,
Bet tos pilys iš byrančio smėlio,
O šalia begalinis dangus
Ir bangos griauinančios sienas.

Aš visai nežinau, kodėl,
Bet nuolat užtenka vietos
Ir norintiems būt laimingiems,
Ir norintiems būt suprastiesiems.

Aš visai nežinau, kodėl,
Bet mano žodžiai ant pajūrio
smėlio

Bus visai nežinomi tiems,
Kurie juos kalbės po manęs.

Aš visai nežinau, kodėl,
Bet pasakau ledų pardavėjai:
– Ak, brangioji, viskas praeis,
Viskas bus gerai.

Nieko karalius

ž. ir muz. Romo Lileikio

Am Dm Am Dm Am
Kai nieko neturi, turi dangų, žvaigždes ir vėją turi.
Kai nieko neturi, turi paukščius, žuvis ir save tu turi.
Ir tada tu esi, tada tu esi karalius iš nieko, nieko karalius.
Nes tavo jėga, turtai, valdžia – turėjimas nieko,
nieko neturėjimas, turėjimas nieko.

Ir tada tu esi, tada tu esi karalius iš nieko, nieko karalius.
Nes nieko karalius, nieko karalius nieko neturi.

Su žmonėmis

ž. Elenos Mezginaitės, muz. Aido Giniočio

Su žmonėmis, kurie gyvena, su žmonėmis, kurie nakvoja
Ant baltų, ramių pagalvių ar prie bėgančio vandens,
Nakčiai laužą prigesinę, lengvą mintį pasikloję
Ir sulaukę, kol ties veidu begalybė pasilenks.

Su žmonėmis, kurie sustoja ir akis pakėlę žiūri
Į neramų, aukštą dangų, ir nežino, ko baugu:
Ar kad vakaras užėjo, ar kad širdį vėlei duria,
Ar kad atlėkė gegutė į alyvas prie langų.

Pr.: Su žmonėmis, kurie už lango, su žmonėmis, kurie už durų,
Su žmonėmis, kurie už miško ir už bėgančio vandens
Į tą patį mano dangų, į tą patį dangų žiūri
Ir nežino, ką galvoja. O galvoja, kad gyvens.

Su žmonėmis, kuriems užtenka vieno tako palei kluoną,
Vieno šokio šviesią naktį po kerotais ažuolais.
Su žmonėmis, kurie nužydi vieną kartą – kaip aguonos,
Su žmonėmis, kurie klajoja – amžini tarsi keliai.

Su dievais

Iš vizijų statau aš piramidę.
Ji kyla aukštai lig dangaus.
Vieną dieną lyg faraoną
Ji ir mano sielą priglaus.

Pasakų žmogutis

1) Mažutėliam kambary
Prie lempelės naktinės
Prikabintas ant siūlelio
Žmogeliukas skudurinis.

2) Kai rankelės pastūmėta
Siūlo supasi gija,
Supasi ir žmogeliukas,
Supas i kartu su ja.

Papasakos mano legendą
Sienų keisti piešiniai –
Viskas taip buvo didinga,
Netikra ir taip seniai.

Pusto vėjas baltąją smėlį.
Toj dykynėje aš gyvenu.
Aš – mirazas, aš – saulė, aš – vėjas
Su dievais koja kojono einu...

Pr.: Tai žmogiukas akrobatas
Linksmuoliukas juokdarys
Jis iš pasakos atėjęs
Daug stebuklų pridarys.

Pakylės į stiklo kalną,
Ant žvaigždės pasodins.
Pats pavirtęs begemotu
Rudą mešką pašokdins.

3) Taip linguoja ir linguoja,
Siūlo supasi gija.
Supasi ir žmogeliukas,
Supasi kartu su ja.

Pr.:...

3) Taip linguoja....

Krituolės žvaigždės

D	G	Gal supasi medžiuos?
Per pievų salas,	Jis nori surinkti	Gal spindi raso?
A	D	Jos šviečia tamsoj!
Pro medžių vartus	Krituolės žvaigždės.	Jos šviečia tamsoj!
Keliauja dangus,	A	
D	Gal matėte jas?	Krito nukrito,
Keliauja dangus.	D	Suspindo širdy.
	Gal matėte jas? (4×2)	Gal vieną širdelę
		Ir tu turi?

Deivės Mildos burtai

C E Am
Per sidabro rūką deivė Milda brenda
Dm Am E Am
Ir į delnus deda, ir į delnus deda, ką rūke suranda – (×2)
C G
Saulės spindulėlį ir raso lašelį,
C
Mažą vabalėlį ir gėlės žiedelį. (2×2)

Dar sidabro pievoj su balandžiais žaidžia,
Užburia, paglosto, užburia, paglosto, pavėjui paleidžia. (×2)
Meilės paukščiai skrenda ir jos burtus neša,
Kam į širdį gėlę, kam raselės lašą. (2×2)

Ir visi supranta, kai tais burtais lyja,
Suliepsnoja širdys, suliepsnoja širdys tarsi pinavijos. (×2)
Ir juokiasi Milda – tie meilės kerai,
Kad pasauly viskas būtų gerai. (2×2)

Kad gimtų vaikučiai, kad laimė gyvuotų,
Kad širdys iš džiaugsmo, kad širdys iš džiaugsmo su paukščiais ir
vėjais dainuotų, (×2)
Kad degtų ugnelė namų židiny,
Ir būtų namai šilumos kupini. (2×4)

Maži jausmai

Keistuolių teatras

G Em Am D
Maži jausmai prašo
G Em Am D
Valgyti, gerti, miegoti, dėvi
G Em Am D G Em Am D
Ryškiais rūbais spalvotais, kaklaraiščiais.

G Em Am D
O didelis jausmas
G Em Am D
Toli pievose gano karves,
Hm Em
Draugauja su lauko našlaitėmis

C D G Em
Vakaraš pavargęs pareina
C D G Em
Atsigeria pieno
C D G Em
Krenta ant šieno
C D G Em A7
Nubraukia veidu ropojantį vabalą

C Am D
Ir jam nė motais, kad kažkas jo
G Em A7
Visą gyvenimą ieško... (2×2)

Švelnukai

ž. ir muz. Birutės Šinkūnaitės

C Am Dm G
Pr.: Švelnukas mažas, mažas švelnukas
Padės nuo daugelio ligų,
Nuo šilumos trūkumo,
Nuo juoko nebuvimo, nebuvimo...

Kiekvienas turi savyje
Švelnukų didelį maišiuką.
Dalinkis jais – jie nesibaigs,
Nors jie maži, bet jie švelnukai...

Pr.: ...

Šiandien nuo draugo aš gavau
Nuostabų šiltą kamuoliuką.
Daviau ir aš, nes juk žinau –
Nors jie maži, bet jie švelnukai...

Pr.: ...

Saulala sadina

Lietuvių liaudies daina

Am	Du berželius....
Saulala sadina lyli	Tuos berželiuos...
G	Dvi gegiulos...
Aukštam kalni sadina lyli	Užkukavo...
Saulala sadina lyli	Skardžiu balsu...
Aš regėjau sadina lyli	Ir ateina...
Saulala...	Vakarielis...
	Ir atneša...
	Pailsielį...

Kol debesys miegojo

A G A
Naktinis mėnuo
G A
Man į ausį pašnibždėjo
A G D
Tavo vardą
A D
Išsūpuotą vėjo.

D
Pr.: Kol baltas bokštas
A
Ramiai miegojo,
Drugelių pasakoj
D
Tavęs ieškojau? (4×2)

Būti čia

A Dm
Aš kelio vidury
A Dm
Klausausi vėjo balso
F C
Ir To, kas kalba manyje
G C
Netardamas nei garso...
Taip keista būti čia...
Ir paprastai nepaprasta
Surasti, kas seniai, seniai
Jau buvo lyg ir prarasta.

A G
O ar toj pasakoj
A D
Aš tave radau,
A D
Nepasakysiu niekam,
A D
Netgi sau.

Pr.:...

O ar toj pasakoj...

Taip keista būti čia,
Kur tavo lietūs krenta,
Kur laimės paukštė geltona
Per mano žemę skrenda.
Ir aš kartu skrendu,
Ir aš lietum krentu,
Ir nors kalbi be žodžių Tu,
Aš viską suprantu.

Aš sugrįžau čionai
Ir vėl čionai sugrįšiu,
O jeigu pasiklysiu,
Vardu mane pašauk.
Ir vėl man būki saule,
Lietumi ir sniegu,
Ir šiam keistam pasaulyje
Tu vėl manęs palauk...

Iš tyro dangaus

D G A D
Krinta, krinta ant rankų baltos gėlės. (×2)

G A D
O gal tai snaigės, o gal tai vėjas? (×2)

G A D
O gal tai Meilė iš tyro dangaus?

G A D
Tu širdimi prie širdies prisiglausk! (2×2)

Supa, supa ežeras žvaigždes.

O gal žuvis, o gal bangas?

O gal ištirpusią saulę vandeny?

Tu kaip saulė per žemę eini!

Spindi, spindi akyse šviesa.

O gal tai sniegas, o gal rasa?

O gal tai Meilė, išaugus išdainų?

Aš pas tave į šviesą ateinu!

O gal tai Meilė iš tyro dangaus?

Tu širdimi prie širdies prisiglausk!

Sukiniai

A D A D
Man Sukiniai – tai saulėje prisirpę pomidorai

E A
Ir trešnė apsipylysi baltais žiedais,

Dm Am
Tai gervės, klykiančios iš miško balų,

E Am
Ir lepšis po jaunais beržais,

Banguojantys žolynai, raudonų rožių kvapas,

Saldumas braškės ir šernų takai,

Saulėtekis ankstyvą, šaltą, gražų rytą

Ir migloje – voratinklių plaukai.

Kitos lietuviškos dainos

Diribam

Aranžuotė Nadios Žukovskos Kiseliovos

D A D
Tylus ir geras šis vakaras

A D A
Ir spindintis dangus.

D A D
Žvaigždes jau uždegė angelas

A D
Ir mūsų žibintų ugnis.

Dangaus ugnelę tau nešu,

Su tavim dalinuos.

Žiūrėk, kaip spindintis dangus

Švelniai mus pasūpuos.

Pr.:...

Žirgeliai

ž. ir muz. Gintarės Jautakaitės, aranžuotė A.Čialkos

G C
Girgžda, sugirgžda medinė svirtis,

G D G
Leidžias, kyla laukais.

Bėga atbėga mediniais tiltais

Basakojai vaikai.

D A
Pr.: Dega ugnelė mano širdies,

G A D
Bam, diribam, diribam, diribam.

Kelią nakteleje nušvies,

Bam, diribam, diribam, diribam.

Spindėk ir deki ugnele mana,

Naktelė tebūna šviesi.

Danguj te skamba žvaigždelių daina,

Mes šviečiame Žemėj visi.

Pr.:...

D Em
Pr.:Dunda maži žirgeliai
Medinėm pasagėlėm
A D
Per lauką, per pievą žalią,
Per drėgną kranto smėlį.

Pasibalnoję medinius žirgus
Lekia, lekia laukais,
Žaislus palikę, lėles pametę
Bėga, bėga vaikai.

Pr.:...

Nakties daina

ž. ir muz. Skaistės Gorobecaitės

Šviesūs likimai, šviesių žmonių gyvenimai
Danguje per naktį žiba (×2)

Žvaigždės šviečia meiliai, širdį tau užlieja
Ramuma, skaidruma sidabro (×2)

Tau naktis nušvinta, nerimas pradingsta,
Iš aukštybių aidai švelnios giesmės angelų (×2)

C G
Pr.: Tai Sukiniai, mano Sukiniai!

C
Šoka su vėjais ant kalno Sukiniai.

Varlių kvaksėjimas, žiogų čirpimas
Ir laužo šokis tamsoje,
Lietaus barbenimas į palapinės šonus,
Ir vėjo šaltas juokas ausyse,

Bitučių dūzgenimas juodų serbentų krūmuose,
Ir pieva, kvepianti nupjauta žole,
Miegantys akmenys, skruzdėlynų bokštai,
Ir gandras, vaikštantis visai šalia.

Pr:...

Baltas mėnulis, lyg iš pieno plaukės,
Ir pienėmis nuauksinti laukai,
Saldžios avietės, baltos pakalnutės,
Ir dviračiais važiuojantys vaikai,

Geltonas debesylas, kylantis į dangų,
Ir usnys, tarsi pusnys su baltom galvom,
Žvaigždėtas skliautas bemiege, tamsią naktį,
Ir ryto žolės, braidančios rasom.

Pr:...

Kukavimas gegutės, kai nėr kišenėj centų,
Cypsėjimas pelių aukštoj, pilkoj žolėj,
Vėlyvio žiedas, kai gėlių jau nėra
Ir meilė, sklandanti tyroj erdvėj.

Pr:...

Saulės ir mėnulio vestuvės

D
Ant gyvybės žalio medžio

A7
Laimės paukštė gieda,
Tuokiasi Mėnuo ir Saulė

D
Ant lelijos žiedo.

G
Deivė Milda barsto širdis

D
Meile ir kerais.

A7
Lai žvaigždučių pabiručių

D
Bus pilni namai.

Deivė Gabija ugnele
Pakūrena židiny.
Lai širdelėse gyvena
Šiluma jauki.

Žemynėlės delnuose –
Rojaus obuoliai.
Lai apauga rojaus medžiais
Jų balti keliai.

Vėjai žirgus dovanoja
Ir dangaus karietą.
Per gyvenimo platybes
Lai kaip ponai rieda.

Marių dievas Bangpūtys –
Gintaro laivelį,
Nes su aukso karieta
Dar nuskęsti gali.

O Perkūno dovana –
Debesų pilis.
Kad jaunieji nesuslaptų,
Kai jo lietūs lis.

Saulė, Mėnuo ir dangus,
Ir žvaigždžių šviesa –
Viskas sukasi vienam
Dieviškam rate.

Žiema

ž. ir muz. Elenos Eigėlytės

C G
1) Langas toks šaltas,
C G
Toks šaltas, šaltas.
Jis tyliai baltas,
Toks baltas, baltas.

2) Jį puošia snaigės,
Tos snaigės, snaigės.
Jos tyliai meilios,
Jos meilios, meilios.

Em A7
Pr.: Ir pučia vėjas tylią žiemą,
Em A7
Bet langas miega baltą dieną.
C D Em
Kaip tylu, tylu čia,
C D Em
Čia sninga, sninga čia.

Ir snaigės krenta tylią žiemą,
Bet gatvės miega baltą dieną.
Kaip tylu, tylu čia,
Čia sninga, sninga čia.

3) Ir tyli gatvės,
Tos gatvės, gatvės.
Jos miega ramios,
Jos ramios, ramios.

4) Jos mėgsta sniegą,
Tą sniegą, sniegą.
Kurs krenta žiemą,
Šią žiemą, žiemą.

Pr.:....

Pakilkim aukštai

ž. ir muz. Gintaro Baranausko

G Am
Aš einu rasojančiom pievom
D G
Per miškus ir laukus sidabriniam rūke
Em Am
Ir žinau, kad skubėti niekur neverta –
D G
Šis kelias vis vien atves pas tave.

Aš einu ir man kelią nušviečia
Begalinio tavo gerumo šviesa,
Ir žinau, tu manęs nepaliksi tamsoje.

G D
Pr.: Pakilkim aukštai sparnus išskleidę
Am C D
Aukščiau pačių balčiausių debesų.
G D
Padovanokim kiekvienam po žvaigždę,
Am C G
Tebūna mūsų Žemėje šviesu.

Du ežerėliai

ž. ir muz. Neringos V.

C Dm G C
Auginau dvi rūteles,
Am Dm G C
Dvi rūteles po langelių.

Pr.: Du ežerėliai kaip dvi akelės,
Du ežerėliai kaip dvi seselės.
Du ežerėliai kaip dvi akelės,
Du ežerėliai kaip du broleliai.

Auginau dvi obelėles,
Dvi obelėles vidur sodelio.

Auginau du ažuolėlius,
Du ažuolėlius vidur girelės.

Auginau dvi žvaigždeles,
Dvi žvaigždeles vidur dangelio.

Kyla į dangų

ž. Linos Antanaitytės, muz. senovės indų

A E A
Kyla į dangų, kyla į dangų
A E A
Kyla mūsų meilė, kyla į dangų
A
Mūsų meilė kaip paukštelis, kaip mėnulis baltas
A D A
Kaip žvaigždelė sidabrinė ant Kūrėjo delno
A E A
Kyla mūsų meilė, kyla į dangų
A E A
Kyla į dangų, kyla į dangų

Šviečia žvaigždelė

ž. Linos Antanaitytės, muz. senovės indų

Am E	Am
Šviečia žvaigždelė danguj	Šviečia skaisti, šviečia graži
F E Am	Dm E
Šviečia žvaigždelė danguj (2×2)	Šviečia žvaigždelė danguj
	Am
	Šildo mane, guodžia mane
	F E Am
	Ir pasaką seka man seną.

Mums visiems

ž. Linos Antanaitytės, muz. senovės indų

Am C G	C
Šis pasaulis mums visiems	Ir banginiui ir gėlėms
E Am	Am E Am
Ir mažiems ir dideliems	Ir mažytėms skruzdėlėms
	Drambliui, bitei ir pelėms
	Medžiams, upėms ir žmonėms
	Šis pasaulis mums visiems
	Ir mažiems ir dideliems

Gyvybės medis

ž. *Linos Antanaitytės, muz. senovės indų*

D G
Medis gyvybės, medis gyvybės kyla į dangų aukštyn
A G A D
Žvaigždės, mėnulis ir saulė viršūnėje sukas aplink

Teka upeliais

ž. *Linos Antanaitytės, muz. senovės indų*

Am E Am G
Dievo mintys teka upeliais
C E Am
Dievo mintys teka
Am E Am G
Dievo mintys teka upeliais
C G E Am
Teka pievom ir kloniais (4×2)
C
Teka jausmais kaip ašaros tyros
G E Am
Tiesiai į mano širdį (2×2)

Kitų autorių dainos

Tai tu šalia

ž. ir muz. *Rasuolės Dindaitės*

Em Am
Žinai, kai saule lyja ir mėnuo teka,
D G H7
Dangum nuskrieja paukščiai pavasario žieduos.
Em Am
Žinai juk saulei lyjant lakštingalos užgieda,
D G H7
Suvirpa medžių šakos pavasario kvapuos.

C Am C
Tu paklausyk kaip varva rasos
Am C Am
Tu paklausyk kaip varva rasos
H7 Em
Ir kalba žaluma(3×2)

Em Am H7
Žinai dar vakar aš medžių virpesį jutau krūtinėj plakant.
Em Am H7
Žinai dar vakar aš medžių virpesy jutau esi šalia.
G H7 G H7 Am
Pavasario žieduos ugningai plaka vėjas. (×2)

G C
Tai tu šalia, tai tu šalia, tai tu šalia. (×4)

Žinai, kai saule lyja...

“
” G C
Tai tu šalia, tai tu šalia, tai tu šalia. (×4)

G C
Tai tu šalia, tai tu šalia...

C
Žinau, šalia...

Lopšinė

Mik užmik, mažutėle,
Mik užmik, širdutėle,
Mik užmik...

Pr.: Ir sapnuoki angelėlius,
Jų balčiausius patalėlius / susapnuok...

Miega jau spindulėlis Merkias jau švelnios gėlės,
Ir maža boružėlė, Mirksi jau žvaigždužėlės,
Mik užmik... Mik užmik...

Pr.:... Pr.:...

Už jūrelių, už marelių

Am
Bunda jau Šviesa,
Em

Leidžiasi gilyn,
G

Spindintys laivai
Am

Neša mus tolyn...
Am G

Pr.: Už jūrelių, už marelių,
Am G Am

Už jūrelių, už marelių mėlynų, mėlynų...

Ten žiedų žiedai Saulės spindesys
Skleidžiasi tyloj, Supasi visi,
Debesų pulkai Skaidriame džiaugsmo
Supasi šviesoje... Mes visi drauge...

Pr.:... Am G
Kaip maži vaikai nubundam
Am
Begalybės delnuose...

Arūno Čialkos dainos

Veda protėviai mus

C		
Tu jau daug ką turi:	Tu jau daug ką gali...	Veda Protėviai mus
Am	Leiski sau patikėt.	Iš žvaigždžių ir iš Ten,
Patirties, Išminties,	Apkabinti šiltai,	Kur, palikę kūnus,
C	Išklausyt, patylėt,	Leido Išmintį semt.
Meilės galią, kuri	O kai prašo patart,	Pasikliauki Širdim,
Am	Švelniai tiesą išklot	Patikėki Šviesa,
Iš kūrėjo širdies.	Ir su meile pabart,	Kuri skleidžias Tavim
Dm	Arba ranką paduot.	Ir manim, tai – Tiesa!
Tavo erdvę nušvies		
G		
Ir sušildys namus,		
Dm		
O palaima užlies		
G		
Žemiškus troškimus.		

Aš myliu

ž. Aldonos Purvinytės ir Arūno Čialkos, muz. Arūno Čialkos

G	Aš myliu brolių,	Aš myliu Laisvę,
Aš myliu Tėvą,	Aš myliu sesę,	Senolių Žemę,
D	Aš myliu šviesią	Išmintį šventą,
Aš myliu Mamą,	Žmonijos rasę.	Akmenų menę.
Am		
Aš myliu dangų,	Aš myliu Tėvą,	Ir tyrą lašą
Em	Aš myliu sūnų,	Skaidraus šaltinio,
Aš myliu žemę,	Aš myliu grožį	Skambančią dainą
	Ir savo kūną.	Ar sutartinę.
C		
Aš myliu šiaurę,		
G	Aš myliu Pradžią,	Liepsnoja širdys
Aš myliu pietus,	Dukrą žvaigždėtą	Naujų kūrėjų,
Am	Per Motinystę	Am D
Aš myliu vakarus	Savin sudėtą.	Šypsosi Meilė
D		G
Ir rytus.		Namo parėjom.

Su Mėnuliu Mėnuliu

Am
Su Mėnuliu Mėnuliu
Dm
Mes suremsime ragus
G
Ir Dievuliu Dievuliu
C
Danguje nušvis žmogus.

Su Sauluže Saulele
Susiglausim kaktomis
Ir šventąja ugnele
Suliepsnosim širdimis.

Mėlynaki vandenėli

Am
Mėlynaki vandenėli,
C
Tu nuplauki nuo manęs
Dm
Pilką nuoskaudų šešėlį,
E
Baimių, pykčio dėlionės.

Tu nuplauk nuo mano kūnų
Juodą masę nevilties,
Veidmainysčių ir godumo,
Kur iš proto sumaišties.

Atiduodu Tavo galiai
Ego sukeltus jausmus
Ir mintis, kurios tegali
Tamsoje klaidinti mus.

Apkabinsime žvaigždes
Ir sujungsim savimi
Keturias skambias stygas
Kūdikį priimdami.
O Žemelė suspindės
Sidabrine gyvata,
Kils, mumis pulsuos ir švies
Apsidžiaugus Visata.

Kartojant trečią kartą (paskutinį) pridedam:
Am
Su mėnuliu mėnuliu
Su sauluže saulele
Apkabinsime žvaigždes
O žemelė suspindės!

Saule, dangiškoji sese,
Apvalyk šventa ugnim
Ir padėk sujungti Dvasią
Su manim ir su manim...

Tegul dega melo šlakas,
O pabirę pelenai
Į žemelę šventą kratos,
Te derlinga taps Jinai.

Ir širdim savo auksine
Šildys mus iš apačios,
O atbudusi gimtinė
Meilėje vaikus čiūčiuos.

Vėjai glostys tyrą orą
Ir gaivins gamtos kvapais.
Mes brandinsim vieną norą –
Vėl atgimti čia... (×3)
Vaikais!

Dalios Eigėlienės dainos

Debesų daina

A D A D
Taip iškilmingai ir lengvai
A D A E
Pakils ir plauks debesų laivai.

Baltoj tyloj, šviesos gelmėj
Pakils ir plauks debesų laivai.

Ramybę sups lengvai, lengvai,
Pakils ir plauks debesų laivai.

Šviesioje erdvėj

Šviesioje erdvėj, šviesioje erdvėj
Tyliai ištirpau, lašeliu tapau...
Šviečiantys lašeliai, žiedlapiai pūkeliai
Supas manyje, supas manyje...

Tyloje baltoj, tyloje baltoj
Švelniai ištirpau, lašeliu tapau...
Svyrančios smilgelės, švelnios pievų gelės
Šoka manyje, šoka manyje...

Dideliam lopšy, dideliam lopšy
Supsimės visi, supsimės visi...
Jau mažų švieselių ir šiltų širdelių
Sklidinas Dangus, sklidinas Dangus...

Supa, supa delnuose

Supa, supa delnuose
Mane mažą Dievulis...
Atsimerk, atsiverk,
Jau, širdele, nebeverk...

Susitiksime mes visi
Dievužėlio širdyje...
Atsimerk, atsiverk,
Jau, širdele, nebeverk...

Iš giliai

ž. Laimos Petronienės ir Arūno Čialkos, muz. Arūno Čialkos

Em Iš giliai, iš seniai F# Ten kur laikas sustos H7 Tu klausykis ramiai Em Auksaspalvės Tylos.	Pragrojimas Em F# C H7 Em Koks bebūtų dangus, Prisimink, kas esi Juk esi tu – žmogus Jei esi Kas Esi. Jei aplinkui tamsu, Prisimink, tu – Šviesa. Truputėli baisu? Tirpdo Baimę Tiesa. Tiesoje, kai Esi Tu be galo ramus Šviesoje net nakty Atsibudęs Sūnus. Atsibudus Dukra – Tai Kūrėjo mintis Ir per spindintį Ra Žemėn grįžta Viltis.
C Iš erdvės per laukus Am Sidabriniais takais H7 Koks bebūtų dangus Em Tavo Meilė pareis. Ir ant slenksčio sustos, Pasibels į duris, Tyliai ranką paduos Ir nurims tau širdis. Iš giliai, iš toli Tu klausykis Tylos Gimsta amžiai žali Lai Ramybė jau stos.	

Striku piku Kva Kva Kva

E A 1. Kai mėnulis vis pilnėja, E H7 Kažkas kailiu ropinėja. E A Aš ropščiuosi ant būdos, E H7 E Pradedu nuo RĖ natos A E Aš ropščiuosi ant būdos, H7 E Pradedu nuo RĖ natos A E Pr.:– Striku piku kva kva kva H7 E Aš varlytė, tu – šuva! A E Tu pririštas prie grandinės H7 E O aš plaukioju laisva (4×2)	2. Žvėriški jausmai užplūsta, Netgi Lia laisvai paklūsta. Ir prikimysiu staugimu Skundžiuosi žvaigždėms likimu. (2×2) Pr.: – Striku piku kva kva kva! Aš varlytė, tu – šuva! Išsilaisvink iš grandinių Ir dainuok kartu kva kva! (4×2) 3. Pažvelgė šuva į būdą, Į šalia padėtą bliūdą Ir suprato kva kva kva kame pakastas šuva. (2×2) Pr.: – Striku piku au au au! Aš į laisvę ištrūkau. Nebereikia man grandinių. Pamastyk, ar reik jų tau!? (4×2)
--	---

Atsiprašau

D
Atsiprašau, atsiprašau,
Atsiprašau, atsiprašau,
A
Atleidžiu tau, atleidžiu tau,
Atleidžiu tau, atleidžiu sau.
Em
Šypsenėlė lig ausų,
A7
Visus jus myliu iš tiesų,
D
Juk aš esu.

Basiems

Am Em Am Em
 Ažuolyne Aš basas žengiau
 C G C
 Ugnimi Tavo, Žeme, degiau
 Dm G C
 Ir paklausiau atskriejusio vėjo
 F F7 E
 Kai ant šlaito viršūnės stovėjom!

Pasakyki, bičiuli eiklus,
 Kaip suvokti man dvasios tikslus?
 Ar šioj Žemėj yra Ta Vieta,
 Mano Sielai atgimti skirta?

Ir atskriejo Mintis: – Ji yra!
 Kelią žino Širdis tik tyra,
 O kad protas nedrumstų minčių,
 Išklausyk Akmenų Paslapčių.

Kai išmoksi girdėt Jų mintis,
 Kai atversi vidines akis,
 Pasirodys Pasaulis aiškus
 Ir nušvis tavo veidas blyškus.

Žengsi basas per pievas, laukus
 Ir skambės Bardo balsas puikus,
 O trobelėj jaukioj Šypsena
 Pasipuošusi šoks Deivina.

– O Vaikai? – Jie kaip paukščiai – laisvi
 Jais energija kyla gaivi,
 Tyra Meilė išskleidžia sparnus
 Ruošia skrydžiui Dukras ir Sūnus.

Mes padėsime šviesiausiom Mintim
 Ir nuskriesim Vaikams įkandin,
 Suplasnosime Laisvės sparnais
 Raudonais, geltonais, mėlynais...

Ačiū Žemei ir Jums, Ažuolai
 Ačiū sniegui, kad tirpo mielai
 Ačiū Šalčiui, kad virto karščiu
 Ir iššovė pakaušio kamščiu.

Ačiū Vėjui ir ačiū sakau
 Tau, Kūrėjau, ačiū, Žmogau!
 Ačiū Jums, ačiū Mums ir Visiems,
 Palytėjusiems Žemę basiems!

Užsikloju žvaigždėtu dangum

ž. Laimos Petronienės, muz. Arūno Čialkos

Em
 Užsikloju žvaigždėtu dangum

Am
 Mano guolis – žalioji žolė
 D7
 Ir maldauju: – Dievuli brangus,
 G
 – Tu išmokyk mane kaip mylėt

C
 Kaip neskaudint kitų man žmonių,
 Am
 Kaip save palaikyt ir apgint,
 H7
 Kaip atleisti, priglaust, pamyluot
 Em
 Ir tą mirksnį kiekvieną brangint.

Ach kodėl aš nemoku gyvent
 Su brangiausiais žmonėmis iš širdies
 O, Dievuli brangus, aš prašau –
 Tu man ranką pagalbos ištiesk.

Apkabink saulele tu mane,
 Vėjeliu pabučiuok ir priglausk
 Tarp žvaigždžių giliame danguje
 C H7 Em
 Ieškau aš tavo šypsnių brangaus.

Ir atleiski visas man klaidas
 Ir padėk man atleist pačiam sau
 Akmenim leisk nuristi kaltes,
 Kurių tiek prisikrovęs buvau.

O, Dievuli tu mano brangus,
 Dalelytė Tavoji esu
 Tu gilus kaip bekraštis dangus
 Aš žvaigžde mažute tau šviečiu.
 (pragrojimas)

Užsikloju žvaigždėtu dangum
 Mano guolis – žalioji žolė
 Užgimiau aš šioj žemėj žmogum,
 Kad išmokčiau iš tikro mylėt.

Ir atleist, ir paguost, apkabint
 Ir padrąsint, padėt ir įkvėpt,
 Šį Pasaulį iš naujo pažint
 Ir laisvai per Gyvenimą bėgt.

Myluoja erdvę, glosto gėleles
 Dabar žinau, kad Saulė mus suves
 Nes mūsų ryšį atradau širdy
 O kaip gerai, kad Žemėje esi

Pr.: Kol Žemė mūsų auksu suspindės
 Laimingos akys mylinčios žvaigždės
 Tada uždegsim fakelą širdžių
 Ir vėl pradėsime viską iš pradžių.

Iš pačių Pradžios pradžių

C G
 Su mėnuliu, žvaigždėmis
 Am Em
 Mes pakilsim mintimis,
 F C
 O skaisčiąja saulele
 Dm G
 Apsipils balsva delčia.

F G
 Pr.: Vėjai pūs ir oš giria
 Em A7
 Gal šių šimtmečių gaida,
 Dm G
 Kad giesmė jaunų širdžių
 F G C
 Rastų kelią iš pradžių.

Šoka Meilėje sakmė –
 Mūs visų šviesi Esmė.
 Liepą dūzgesiu skambiu
 Apkabina vieny du

Pr.: Rytas dieviškai gražus,
 Trykšta saulėtas midus,
 O po ąžuolu plačiu
 Aš save jame jaučiu.

Pragrojimas: C G Am Em F C Dm G

Pr.: Rytas....

Su Mėnuliu, žvaigždėmis
 Susiliejom mintimis,
 O skaisčiąja saulele
 Spindi žemė rasele.

Pr.: Mūs pasaulis toks gražus
 Ir tikrai jis nepražus.
 Geriam rasą paslapčių
 Iš pačių Pradžios pradžių.

Su Tavim dalinuosi

Am
 Su Tavim dalinuosi
 F
 Gyvybės Medžiu Šventu –
 G
 Štai kamienas – tai aš,
 Am
 O lapeliai – tai Tu.

Ar jauti, kaip iš Žemės
 Pulsuoja syvai
 Sužaliuosim ir vėl,
 Sužydėsime gyvai.

Sumirgėsime spalvom
 Ir kvapais dyviniais,
 Ošim liepom – dukrom,
 ąžuoliukais – sūnais.

Ir užaugsim mišku
 Stebuklinga giria,
 Kad praskriejęs lauku
 Vėjas rimtų joje.

Kur šaltinio versmė
 Srūva iš akmenų
 Ir išnyra Esmė
 Į Pasaulį sapnų.

Prisilietus prie jos
 Tu ir aš atbundu,
 Ir ant Žemės žalios
 Vėl save surandu.

Gera būti kartu
 Ir kartu atskirai
 Suskambėt akordu
 Ir po vieną tyrai.

Tu – mama, moteris,
 Mylimoji, pati,
 Mes – šeima, branduolys,
 In ir Jan paslaptį.

Tegul teka laisvai,
 Te banguoja lengvai
 Mūsų Meilės laivai,
 Esam Žmonės – Dievai.

Su tavim dalinuosi
 Gyvybės medžiu šventu
 Štai lapeliai – tai Aš
 O kamienas – tai Tu

Vandenio era

C G C
To manęs, kurs buvau, nebėra –
F G C
Kūnas sveikas – pašiorpo skūra.
F G C Am
Gal iš džiaugsmo, juk ne kasdien
F G C
Save Dvasioj randi, o šiandien

F G C
Atsimerkiu! Manęs nebėra,
F G C C7
O už lango Vandenio era.
F G C Am
Žnybt į koją! Žiūriu po kaldra,
F G C
Bet ir šičia – tiktai gitara.

Šaldytuve nebėra mėsos:
Nei kiaulienos, nei vištos liesos,
Tik kiaušinis nuo metų anų –
Per Velykas gavau dovanų.

Skrandis gurgia, širdy ramuma,
Jausmas toks, kai priglaudžia Mama!
Šviečia Saulė, jau baigės Žiema
Ir už lango, ir po pižama.

Oi, linksmuolė Manoji Dvasia –
Kibirkštėlės net jos akyse,
O jau balsas – toks tyras, skardus –
Per pakaušį kutena padus.

Naują ritmą pulsuoja širdis,
Reaktyvinė skrieja Mintis.
Dar kartelį žiūrių po kaldrą –
Jau ir šičia – Vandenio Era.

Žemei

ž. Aldonos Purvinytės, muz. Arūno Čialkos

C
Tu mano žemė, mūsų planeta
Am
Gimiau Minty, tava mintis šventa
Dm
Tu saugai, myli, žmogų augini
G
Mes tau dėkojam, esam amžini.

F G
Pr.: Tavi vaikai mes, elgiamės kvailai.
Em Am
Mes tavo vargas, nešamas mielai.
Dm G
Tavoji Meilė lydi mus vis vien
F G C
Nuo šiandien žemė mylima kasdien

Sava ranka paliesiu jos šaknis
Kūrėjo didžio, šviečiančias mintis
Tegul sušyla širdys ir delnai
Manoji žemė žydintys kalnai

Pr.: Aš savo žemei, miškui ir laukam
Išpinsiu kasą, rodysiu vaikam
Akių jos Mėlis, meile ežerų
Sušvis dangum, juk aš save turiu

Ramybė grįžta, vėl medžiu budžiu
Aš tavo Žeme ilgesį girdžiu
Mylėsiu Meile spindinčia Dievų
Manoji Saulė, laikmetis Tėvų

Pr.: Aš savo Žemei atrišu sparnus
Jei Žemėj miega, lai pabus sūnus
Lai atsidūsta į plačias lankas
Ir jai ištiesia mylinčias rankas

Jau pavasaris beldžias į širdį

ž. Aldonos Purvinytės, muz. Arūno Čialkos

Am Em
Dar žiemos pašalas skamba.
Am Em
Dar šiaurinė žvaigždė akyse.
Dm Am
Bet jaučiu aš pavasario ranką,
F Em Am
Kai liečiuosi su savo sese.

Jau ateina, ateina per dangų
Iš erdvės, iš žvaigždžių planeta.
Ją paimsiu kaip žemę ant rankų,
Juk pabudusi žemė gyva.

Dm Am
Gal iš Saulės ateis spindulėlis,
Dm Am
Gal iš šypsenos meilės gilios.
Dm Am
Aš jaučiu, kaip atsiveria mėtis
F Em Am
Mūs Tėvynės iš amžių pradžios.

Jau pavasaris beldžias į širdį,
Jau suvirpa blakstienos lange,
O žiema, apkabinusi svirtį,
Suledėjusio srauto esme.

Aš pakviesiu, pašauksiu žibintą,
Karštą ugnį iš savo širdies.
Ir pasaulis te meile sušvinta,
Lai gėlė vėl ant lūpų žydės.

Lai išeis į kelionę žiemužė
Iš minčių, iš namų, iš būties,
O atėjusi laimė laimužė
Mūs gyvenimą laime nušvies.

Akmenėlio daina

C
Aš gulėjau prie kelio
Am
Praėjai lyg sapne
Dm
– Ačiū lietui, upeliui
G
Kurie plovė mane
Em
Ką šaukiau tau prieš vėją
A7
Negirdėjai, deja.
Dm
Mintyse tu skendėjai. –
G
Net pašiurpo veja.

Tik suskambo lašeliai,
Kai prapliupo liūtim,
Nuaidėjo upeliai
Akmenėlio mintim!

Iš paskos tau tekėjo,
Įbridai nejučia
Ir save pastebėjai
G G7
Atspindy esant čia.

Rankos pačios paniro
Ir užliejo gaiva.
Sunkios mintys pabiro
Prašviesėjo galva.

Akmenėliai šnekėjo,
Džiugiai plakė širdis
O upeliais tekėjo
Stebuklinga mintis!

Žmonės kaip medžiai

Em
Kaip iš sėklos medžiai
C
Šaknimis galingom
D
Kojomis į Žemę
Em
Augame gilyn.

Šakomis į Saule,
Mintimis į dangų,
Kad kamienai kūnai
Suktųsi ugnim.

Kad tekėtų meilė
Per mumis į Žemę,
O nuo jos spindėtų
Iki pat žvaigždžių.

Kad nupūstų vėjai,
Kas erdvę plevėna
Ir sukurta buvo
Protu be širdžių.

Šviesoje iš Saulės,
Ugnyje iš Žemės,
Kad krūtinės degtų
Triguba liepsna.

Kad išvystų tėčiai,
Kokios gražios mamos,
Kad gyvent pradėtų
Kaip viena šeima.

Ir tada iš sėklos,
Kibirkšties Kūrėjo,
Meilės apkabintos
Ir svajų dviejų

Gims vaikai nuostabūs –
Šio pasaulio gėlės,
Protėvių brandintos
Žemišku keliu.

Zuikis puikis

C Am
Zuikis puikis ilgaausis,
Dm G
Prie balutės nusiprausęs,
E A7
Uodegėlę pasikėlęs,
Dm G C
Strykt pastrykt prie pamiškėlės.

Pamiškėj avelės ganės,
Dūzgė virš galvų kamanės,
Atsiskyre nuo kitų
Badėsi ėriukai du.

Bumpt jaunuoliškom kaktytėm,
Nors ragų net nematyti.
Miškas sukasi ratu,
O rate kiškėliai du!

– Labas rytas, avinėliai,
Gal užkaito momenėliai?
Tiek aplinkui žalio gero,
Kas gi jus badytis varo?

– Beee-protybė taip daryti,
Bet nemokam sustabdyti,
Visi avinai taip daro,
Nors tai mus iš proto varo.

Tu, kiškeli, greitakoji,
Po Pasaulį daug bėgioji.
Gal galėtum atsakyti,
Kaip mums liautis tai daryti?

– Gal paklausti vilko pilko?
Jis į mišką atsivilkio,
Matė šilto, matė šalto –
Pasakys, jei neišalko!

– Neee, nuo vilko šiurpsta kūnas –
Tegul jį geriau Perkūnas.
Gal geriau paklausk gyvatės.
Ar esi kur nors ją matęs?

– Taip, nuo žvilgsnio jos ledinio
Atvėsau kaip nuo šaltinio,
O nuo dvilypo liežuvio
Ne viena avis pražuvo.

– Ką gi mums tada daryti?
Kaip procesą suvaldyti?
– Man puiki mintis iškilo –
Reik pakilt virš šito šilo!

– Kas mes, varlės keliauninkės,
Ar lakštutės giesmininkės!?
Galime aukštai pašokti,
Bet nemokam netgi suokti!

– Jeigu bijot šito triūso,
Tai skrajūnu aš pabūsiu!
Čia, ant rąsto lentą dėkit,
Aš tupiu, o jūs pradėkit!

Strykt abu aukštyn į orą,
Uodegytėm bumpt į storą
Lentą, gulinčią ant rąsto...
O kiškelis ore mąsto:

– Koks įdomus keistas jausmas.
Aš skrendu! Kad jus kur griausmas.
Kaip aukštai aš pakilau!
Aš žvaigždė! Puiku, brolau!

Sugrįžtu

Am
Kai pasako „namai“ – pagalvoji „troba“,
A7 Dm
Jaukiausiai spragsi ugnis ir garuoja sriuba,
G G7 C
O už lango sode moja tau obelis,
Dm Dm7 E E7
Iš žiedelio trapaus greit prinoks obuolys.

O akyse – žmona, net suvirpa širdis
Jau kelionių gana, kupina patirtis
Džentelmenų šaltų ir jų ledi kietų
Sugrįžtu pas tave iš tų rūko kraštų.

Mėlynai mėlynai pasitinka linai,
Geltonuoja rugiai, šypsosi žemdirbiai
Juk dar taip neseniai čia prie alkų šventų,
Ažuolais apgaubtų, klausėm krivių baltų.

– Kas mes esam išties? Ir kodėl esam čia?
Akmenai pakuždės tyloje paslapčia
Ir suvokęs save iš tiesų, o žmogau,
Nusijuok, padėkok: – Ačiū Tėve dangau

– Ačiū, Žeme, ir tau, nuoširdžiausiai tariau
– Ir atleisk, prašau, jei be Meilės kuriu
– Jau užteks, sugrįžtu į Tikruosius namus,
Vadovausiuos Širdim, lydės protas ramus.

Vėl atgims Lietuva, švies kiekviena kalva
Ir galva, o jausmai plūs nuoširdūs laisvai,
Mūs tauta su gamta kaip dvi sesės šnekės
Ir spiralėm laisvai tyra Meilė tekės...

Viskas turi prasmę

Am E
Viskas turi prasmę
Am
Žemiškam kely
G
Net jei tu, mielas,
C
Guli pakely
Dm
Gal į šitą vietą
E Am
Skrieja kometa
Dm Am
Laimė neregėta
E Am A7
Pilnai pakrauta (4×2)
(antrą kartą Dm G C Dm Am E Am)

Pr.: Kelias keliužėlis
Apšviestas delčia
Saulė saulužėlė
Patekės ir čia (4×2)

Patekės, vėl leisis,
Dieną keis naktis,
Bet ir naktį kartais
Šviečia pilnatis
Kelią rodo žvaigždės
Apgaubia dangus
Per pasaulį skrieja
Švytintis žmogus

Pr.: Kelias keliužėlis
Jaunatis, delčia
Saulė saulužėlė
Patekės ir čia (4×3)

3k. paskutinė eilutė:
Patekėjo čia

Įdomu, ar mane matė
Ta pūstauodegė lapė,
Raudonskruostės voveraitės,
Kiškės – piškės iš giraitės?

Grius aukštieknikas lokys,
O ką stirmos pasakys!
Gal išrinks žvėrių karalium
Ir pagerbs kiškelį balium!

Užsitęsusias svajones
Zuikio – puikio sapaliones,
Pastebėjo dėdė Vėjas
Debesėlius varinėjęs.

– Kas gi čia per „paukštis“ kyla?
Be leidimo drumsčia tylą!?
Lietaus debesį apsuko
Ir visus kranus atsuko!

– Vai vai vai iš kur tas dušas!?
Į krūtinę kiškis mušas:
– Aš aukščiausiai iš visų,
Kaip jūs drįstat, man baisu!

Liaukitės, ausis sušlapsiu,
Kaip aukštuomenėj pritapsiu!?
Gal aš peršalsiu, gal mirsiu,
Vėl pilku kiškiu pavirsiu.

Kai puikybė išgaravo,
Vėjas zuikį pasigavo,
Apkabino už ausų
Ir nuleido iš dausų.

Čia ėriukai pešė žolę
Jau pamiršę kiškio šuolį,
Kurkė baloje varlytė,
Vėl šypsojosi Saulytė.

Mielas bičiuli

Am Em Am Em
– Mielas bičiuli, na ko gi tu tyli?
C G Am
Mielas bičiuli, gal tu pavargai?
– Nėra tvarkos, valdžia nusivyliau,
Laukiu algos. – O kiek moka? – Mažai.

Vėl nugara ir keliai nelaiko,
Plyšta galva ir bala plaukai,
O dar žmona su uošviene vaiko...
Nebeištversiu šitaip ilgai!

– Klausyk!

Medienos firmoj išpardavimas –
Už pusę kainos padorūs grabai.
Perka seni, netgi perka jaunimas,
Sako, kad keisis jau greit pinigai.

Jei du perki, tai už antrą nemoki.
Momentas geras – nelauk, kol praeis.
Jei nepatiks tau, galėsi parduoti
Ar išnuomuoti, kai euras ateis.

– Ką tu čia paistai, juk aš dar nesenas!
Aš dar dainuosiu, kaip toj dainoj.
– Mielas bičiuli, dainuosi ir šoksi.
Kaip aš džiaugiuosi, kad tu taip manai.

– Grįšiu į sodžių, į tėviškėlę
Ir prie šaltinio sustosiu gaivaus.
Atsiprašysiu tavęs, motinėle,
Tėvo tėvužio klausysiu ramaus.

Sėsiu rugius ir namą statysiu
Iš kitkų šiaudinių, apdrėbsiu moliu.
Sodą sodinsiu, biteles laikysiu –
Tegul ramina dūzgimu meiliu.

Širdį atversiu, ugnim išvalysiu,
Meilę pakviesiu tekėt tarp gėlių.
Savo likimą dabar pats valdysiu,
Mintį kūrybos pasukęs keliu.

Vandenėms

Am
Sausis baigės, Vasaris
Em
Dar Vandenio era
Am
– Ar jūs jaučiat, kas daros?
Em
– Girdit, pokši tvora
Dm
Ne nuo šalčio ji pokši
Am
Nuo audringų jausmų –
F
Štai vandenės atliuoksi,
E
O širdy taip ramu

Jei ištroškęs, pagirdys
Jei išalkęs, penės,
Jeigu rėksi, nutildys,
Krisi – kels, nestenės,
Bet kitiems neleis skriausti
Ir užjausti gebės
Jei pradės namie siausti,
Nepraraski garbės

Kartais būna ir ramios,
Susimąstę giliai...
Bet žinok, kad cunamis
Kaip žali obuoliai
Viduje kunkuliuoja
Nuo aistros lig garbės
Gali plaukti prieš srovę,
Ar pakilt iš duobės

Ir nuskrieti su vėju,
Bumerangu sugrįžt,
Prisigaudžius idėjų:
Ji – laisva moteris
Jei nuspręs skleisti džiaugsmą,
Tai turėsime visi –
Išgyvent šitą jausmą.
Ar gi ji neteisi?!

Pasitaiko subtilios
Atpažint nesunku –
Skrieja švelniai ir tyliai,
Skamba deivės juoku
Jei jauti meilę žemei
O krūtinėj – liepsna,
Tavo laimė – vandenė,
Subtilioji žmona.

Mėnulėlis ir brolelis

Am Em Am
Mėnulėli mėnesėli,
Am Em Am
Kam atidavei brolelį?
Dm G Dm
Gal vėjeliui vėjužėliui?
Am Em Am
Gal pilkajam debesėliui?

Paslėpiau jį nuo Saulelės
Už motulės, už Žemelės
Lig pavasario žadėto,
Kai Žemelė sužydėtų

Oi žvaigždele Aušrinėle
Tu užkloki nosinėle
Mielą Mėnulio brolelį,
Pasislėpusį naktelį

Oi vėjeli vėjužėli
Debesėlių piemenėli,
Išsklaidyk pilkas aveles,
Leisk Saulelę prie Žemelės

Ačiū, sese Aušrinėle,
Už padangių nosinėle
Sušilau aš nuo Žemelės,
Nuo karštos širdies liepsnelės

Pavirtau į debesėlį
Baltą skaisčių kamuolėlį
Grįžtu pas savo brolelį
Mėnulėlį mėnesėlį

Oi lietuti lietužėli
Tu palaistytk Tėviškėlį
Tu palaistyki darželyj
Baltą žydinčią roželę

Tegul šviečia jai Saulelė,
Kviečia Aušrinė žvaigždelė
Lydi mėnuo mėnulėlis,
Gaubia baltas debesėlis

Aš ieškojau

C
Aš ieškojau Dievo,
G
Kur rast nežinojau,
Am
Vaikščiojau po pievas,
Em
Akmenis kilnojavau.

F
Jis mane lydėjo,
C
Stengėsi padėti,
D7
Tačiau negirdėjau,
G
Net ėmiau liūdėti.

Dairiausi į priekį,
Rankos kažko siekė,
Galvoje netilpo,
Net kūnas nusilpo.
Jisai viską matė,
Užtvarą pastatė,
Kad atsikvošėčiau
Ir gyvent pradėčiau.

Saulė nusileido,
Dangus aptemo,
Panirau į tamsą
Ir netekau amo.
Kojos kojužėlės
Bėgtų lėktų neštų,
O kas jeigu stoviu
Ant pasaulio krašto?

Žemė supulsavo
Širdimi galinga
Ir mane užliejo
Mintis išganinga:
Gulki pailsėki,
Prie manęs prigluski,
Atsipalaiduoki,
Savimi atbuski.

Mėnuo patekėjo,
Baimė atslūgo,
Žvaigždės sužibėjo,
Vėl galia užplūdo.
Dangaus begalybė
Skleidėsi ramybė,
Užmigau kaip vaikas –
Prabudau dievybė.

Kiek anksčiau galvojau,
Kad esu protingas,
Tiek dabar šypsausi,
Koks buvau juokingas.
Tai, ko vis ieškojau,
Amžinai turėjau.
Čia, dabar, į širdį
Nepasižiūrėjau.

Pasirinkimas

Em C Em
Amžinybe alsuojanti MA,
C H7
Žemė skamba garsų visuma.
C Am H7
Ką renkiesi šiandien skleisti tu?
C H7
Ar į OM įsiliesi kartu?

Saulė leidžiasi, baigias diena,
Tačiau tęsiasi Žemės daina.
Ne ausim, o širdim iš žvaigždžių
Aš skambėjimą tyrą girdžiu.

Taip vibruoja visa visata,
O jos bangos užlieja ir tą,
Kas dar žavis dirbtine šviesa
Ir iliuziją mato tiesa.

Ant atbudusios Žemės kalvos
Ąžuoliukai jauni Lietuvos.
Ošia miškas ir šypsos pušis,
Jie istoriją naują rašys.

Nebekanda uodai alkani,
Dega kraujas nauja ugnimi,
O akyse vėl spindi šviesa,
Grįžta Dievo būtis vientisa.

Aš žmogus, aš sūnus, aš esu
Iš Kūrėjo minties, iš tiesų.
Tu žmogus, tu dukra ta pati,
Mes iš meilės ir dvasioj šventi.

Ačiū Žeme, kad tu atbudai,
Ačiū meile, kad mus suradai,
Ačiū sese išlikus šviesoje,
Kelią grįžti nutiesus tamsoj.

Amžinybe alsuojanti MA,
Tegul skamba garsų visuma.
Aš renkuosi skambėti darnoj,
Mūs Visatos planetų šeimoj.

OM

Čia – tik įžanga

G
Tau tai gerai –
Em
Esi tu Bardas
G
Dainuoji šiandien
Em
Trauksi ryt
Am D
Gal pakuždės švelnus akordas:
C D Em
– Ką man po Saule šia daryt?

Seniai jau kužda
Net gi šaukia:
– Ne ta vieta, brolau, klausai
Išeiki basas į palaukę
Ir nusirenk
– Visai?
– Visai

Panirk į rasą
Saulėi tekant
Pabūk po ąžuolu didžiu
Išgirsk jo taurią širdį plakant
Visatos pulsą nuoširdžiu

Ir negalvok, nesidairyki
Ir nebijok, ką pamanyš
Širdim klausyk...
– O jei ims lyti?
– Net jei šernai giliukus knis!

Dainuok ir tu
Kartu
Nuoširdžiai
Pajuski ritmą vidumi
O tie, kurie šiandien negirdi
Išgirs
Rytoj
Atbusdami

Ir atsivers tava krūtinė
Kristalą Meilę ištirpdys
Ir liesis Laimė į gimtinę
Laisva
Džiaugsmingai
Plaks širdis

Daina visa nesudainuota
Manau, kad čia tik įžanga
O kas Kūrėjo suplanuota
Te skamba Dieviška styga

Svajonių miestas

Dm E Am
Debesėlis ir saulytė,
Dm G C
Laukiame, kad imtų lyti,
Dm E F
Laukiame, kad susiprastų,
F7 E Am
Kad pagirdytų, atrastų:

Vandenėlis – gėlė, žolė
Šaltinėlis – sesė, brolių,
Kad pažadintų žiedelį
Pilka dūzgianti bitelė

Kad šypsotųsi saulytė,
Net tada, kai pradės lyti,
O vaivorykštė nutiestų
Tiltą į svajonių miestą.

Kur geri darbai gyvena,
Pienės bambą tau kutena
Visą laiką šiltas oras
Nieks nežinos: – kas yr tvoros

Jei panori, sninga miltais
Pasislėpt gali po tiltais
Iš riostainių padarytais,
Cukraus pudra pabarstytais.

Po tais tiltais upės teka,
Akmenėliai dugne šneka
Žuvys klausos ir kikeną,
O vanduo linksmi čiuurlena.

Maudosi jame vaikučiai
Ir šilti saulės zuikučiai,
O suaugę stato pilį
Visi šypsosi ir myli.

Ačiū

C G
Ačiū Dievui, ačiū meilei,
Am F
Ačiū Žemei, ačiū Saulei,
C G
Ačiū tėvui ir motulei,
F G C
Ačiū broliui ir sesulei.

Ačiū medžiui, ačiū pievai,
Vandenėliui, šaltinėliui,
Ačiū akmeniui išminčiui
Ir paukšteliai giesmininkui,

F G
Ir tyram rasos lašeliui,
Em Am
Ir darbščiam bitėms sparneliui,
F G
Mėnulėliui ir jo broliui,
F G C
Ačiū šiaudui, ačiū moliui.

Ačiū žiedui, ačiū vaisiui,
Kad sveikata pasitaisė
Ir žiedadulkėms maistingoms,
Ir žvaigždelėms paslaptims.

Ačiū titnagams, kristalams,
Ir iš onikso ovalams,
Akmenų menų galybei,
Mūs pasaulio tobuliui.

Ačiū šuniui, ačiū katei,
Išmintingajai gyvatei,
Ačiū lokiui, ačiū liūtui,
Ačiū žirgui ir mamutui.

Ačiū moteriai ir vyrui,
Ačiū vaiko sielai tyrai,
Ačiū širdžiai už gerumą,
Ačiū kūnui už lengvumą.

Ačiū vėjui, ačiū lietai,
Ačiū milžinui uolėtam,
Ačiū marioms, vandenynams,
Besišypsantiems kaimynams.

Ačiū protėviams galingiems
Ir senoliams išmintingiesiems,
Ačiū vedantiems į šviesą
Savimi atskleidus tiesą.

F G C
Ačiū angelams sargams
F G Em A7
Ir naujos kartos vaikams,
Dm G C Am
Ir liepsnojančioms širdims,
Dm G C
Sąmonei kuri atgims.

Aš esu

Esu aš kas esu.
Šioj Žemėj iš minties,
Iš Meilės ir gimties,
Iš Dvasios ir širdies,
Iš vaizdo ir garsų,
Iš sielos patirties,
Iš tobulų šviesų,
Auksinės ateities.

Šaltinio versmėje
Vėl atrandu save,
Bekraštėj Tyloje,
Kur žalia žydroje,
Ir užmaršties Tamsoj
Ištirpsta praraja.
Tyroj Saulės šviesoj
Vėl atgimstu per Rą.

Lyg atskiras esu,
Nukritęs iš Dangaus,
Kai sukuriu šviesų
Gimiau kūne žmogaus.
Visatą savyje
Sumažintą laikau,
Šventovę širdyje
Nurimęs aptikau.

Ir Meilę atradau
Atvėręs jos vartus.
Ją dovanojau tau,
Pasauli, o platus.
Teatveria širdis
Nuo Žemės lig Dangaus,
Te vėl atbunda Jis –
Žmogus – Sūnus Žmogaus.

– Esu aš, aš esu!

Širšės širšėlės

Širšės širšėlės, leiskite praeit
Sėdi mergelės, bus martelės greit.
Kieme tupėjom, liko akmenų,
Jau visi išėjo, aš nepaeinu

Ką gi man daryti, kaip juos pasivyt?
– Neliūdėk, brolyti, pasivysi ryt.
Glauski galvelę Žemei prie širdies,
Te žalia pievelė tavo plaukus lies.

Minkšta samanėlė pagalvėlė bus,
Sužeistą kojelę prilaikys Dangus
Broliai, seselės meiliai pažiūrės
Ir tavo širdelę šiluma užlies

Sužeista kojelė tvirtai atsistos,
Drąsiai žengs žingsnelį, džiugiai pakartos,
Rankos rankelės švelniai apkabins
Atviroj širdelėj Meilė vėl atgims.